

Svet
Evropske unije

Bruselj, 1. junij 2023
(OR. en)

**Medinstitucionalna zadeva:
2023/0172 (COD)**

**10103/23
ADD 1**

**TRANS 217
MAR 77
CODEC 1008
IA 128
OMI 45**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	1. junij 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 272 final - ANNEX
Zadeva:	PRILOGA k Predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2009/21/ES o skladnosti z zahtevami države zastave

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 272 final - ANNEX.

Priloga: COM(2023) 272 final - ANNEX

Bruselj, 1.6.2023
COM(2023) 272 final

ANNEX

PRILOGA

k

**Predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta
o spremembi Direktive 2009/21/ES o skladnosti z zahtevami države zastave**

{SEC(2023) 210 final} - {SWD(2023) 165 final} - {SWD(2023) 166 final}

PRILOGA

„PRILOGA

Resolucija A.1070(28)

(sprejeta 4. decembra 2013)

KODEKS O IZVAJANJU INSTRUMENTOV IMO (KODEKS III)

DEL 1 – SKUPNA PODROČJA

Cilj

1. Cilj tega kodeksa je okrepiti svetovno pomorsko varnost in varstvo morskega okolja ter pomagati državam pri izvajanju instrumentov Organizacije.
2. Posamezne države obravnavajo ta kodeks v skladu z lastnimi okoliščinami in bi morale biti zavezane izvajanju samo tistih instrumentov, katerih vlade pogodbenice ali pogodbene stranke so. Nekatere države imajo lahko zaradi geografskih značilnosti ali okoliščin večjo vlogo kot države zastave in manjšo kot države pristanišča ali obalne države, medtem ko imajo lahko druge večjo vlogo kot obalne države ali države pristanišča in manjšo kot države zastave.

Strategija

3. Za izpolnitev cilja tega kodeksa se državi priporoča, naj:
 - (1) razvije splošno strategijo za zagotovitev, da izpolni svoje mednarodne obveznosti in odgovornosti kot država zastave, država pristanišča in obalna država;
 - (2) določi metodologijo za spremljanje in ocenjevanje, ali strategija zagotavlja učinkovito izvajanje in izvrševanje ustreznih obveznih mednarodnih instrumentov, ter
 - (3) stalno pregleduje strategijo za doseganje, ohranjanje in izboljšanje splošne organizacijske uspešnosti in zmogljivosti kot država zastave, država pristanišča in obalna država.

Splošno

4. V skladu s splošnimi določbami mednarodnega pogodbenega prava in konvencij IMO bi morale biti države odgovorne za razglasitev zakonov in drugih predpisov ter sprejetje vseh drugih ukrepov, ki so potrebni, da postanejo ti instrumenti polno in celovito veljavni, da se zagotovi varstvo življenja na morju in morskega okolja.
5. S sprejetjem ukrepov za preprečevanje, zmanjševanje in nadzor nad onesnaževanjem morskega okolja države s svojim ravnanjem ne bi smele neposredno ali posredno prenesti škode ali nevarnosti z enega območja na drugo ali spremeniti eno vrsto onesnaževanja v drugo.

Področje uporabe

6. Kodeks je namenjen obravnavi vidikov, potrebnih za to, da vlada pogodbenica ali pogodbeni stranka zagotovi polno in celovito veljavnost določb mednarodnih instrumentov, ki se uporabljajo in katerih vlada pogodbenica ali pogodbeni stranka je, v zvezi z:

- (1) varstvom človeškega življenja na morju;
- (2) preprečevanjem onesnaževanja z ladij;
- (3) standardi za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov;
- (4) tovornimi črtami;
- (5) izmeritvijo ladij ter
- (6) pravili za izogibanje trčenju na morju.

7. Pri razvoju politik, zakonodaje, povezanih pravil in predpisov ter upravnih določb za izvajanje in izvrševanje navedenih obveznosti in odgovornosti države bi bilo treba upoštevati in obravnavati naslednja področja:

- (1) jurisdikcijo;
- (2) organizacijo in pristojnost;
- (3) zakonodajo, pravila in predpise;
- (4) razglasitev obveznih mednarodnih instrumentov, pravil in predpisov, ki se uporabljajo;
- (5) ureditev izvrševanja;
- (6) funkcije nadzora, pregleda, inšpekcijskega pregleda, presoje, preverjanja, potrjevanja in izdajanja spričeval;
- (7) izbor, priznavanje, pooblastitev, opolnomočitev in spremljanje priznanih organizacij, kot je primerno, in imenovanih nadzornikov;
- (8) preiskave, o katerih je treba poročati Organizaciji, ter
- (9) poročanje Organizaciji in drugim upravam.

Začetni ukrepi

8. Kadar za državo začne veljati nov ali spremenjen instrument Organizacije, bi morala imeti vlada navedene države možnost, da izvaja in izvršuje določbe instrumenta na podlagi ustrezne nacionalne zakonodaje ter zagotovi potrebno infrastrukturo za izvajanje in izvrševanje. To pomeni, da bi morala imeti vlada države:

- (1) sposobnost, da razglasi zakone, ki omogočajo učinkovito jurisdikcijo in nadzor nad upravnimi, tehničnimi in socialnimi vidiki ladij, ki plujejo pod njeno zastavo, ter zlasti zagotavljajo pravno podlago za splošne zahteve za registre, inšpekcijski pregled ladij, zakone o varnosti in preprečevanju onesnaževanja, ki se uporabljajo za takšne ladje, ter sprejemanje povezanih predpisov;
- (2) pravno podlago za izvrševanje svojih nacionalnih zakonov in drugih predpisov, vključno s povezanimi preiskovalnimi in kazenskimi postopki, ter

(3) zadostno osebje s strokovnim znanjem s področja pomorstva za pomoč pri razglasitvi potrebnih nacionalnih zakonov in izpolnjevanju vseh odgovornosti države, vključno s poročanjem v skladu z ustreznimi konvencijami.

Sporočanje informacij

9. Država bi morala vsem zadevnim stranem sporočiti svojo strategijo iz odstavka 3, vključno z informacijami o nacionalni zakonodaji.

Evidence

10. Po potrebi bi bilo treba vzpostaviti in voditi evidence za zagotovitev dokazil o izpolnjevanju zahtev in učinkovitem delovanju države. Ohranjati bi bilo treba njihovo berljivost, enostavno prepoznavnost in dostopnost. Vzpostaviti bi bilo treba dokumentiran postopek za opredelitev potrebnih kontrol za identifikacijo, hranjenje, zaščito, priklic, čas hrambe in razpolaganje z evidencami.

Izboljševanje

11. Države bi morale stalno izboljševati ustreznost ukrepov, sprejetih za zagotovitev veljavnosti konvencij in protokolov, ki so jih sprejele. Izboljševanje bi bilo treba po potrebi zagotavljati s strogo in učinkovito uporabo in izvrševanjem nacionalne zakonodaje ter spremljanjem skladnosti.

12. Države bi morale spodbujati kulturo, ki zagotavlja možnosti za izboljšanje uspešnosti dejavnosti za pomorsko varnost in varstvo okolja, med drugim s:

- (1) programi nadaljnega usposabljanja v zvezi z varnostjo in preprečevanjem onesnaževanja;
- (2) regionalnimi in nacionalnimi vajami na področju varnosti in preprečevanja onesnaževanja, pri katerih sodelujejo najrazličnejše nacionalne, regionalne in mednarodne organizacije, povezane s pomorstvom, podjetja in pomorščaki, ter
- (3) uporabo mehanizmov nagrad in spodbud za ladjarske družbe in pomorščake v zvezi z izboljšanjem varnosti in preprečevanja onesnaževanja.

13. Države bi morale tudi sprejeti ukrepe za ugotavljanje in odpravljanje vzrokov morebitnih neskladnosti, da bi preprečile njihovo ponavljanje, vključno s:

- (1) pregledom in analizo neskladnosti;
- (2) izvajanjem potrebnih popravnih ukrepov ter
- (3) pregledom sprejetih popravnih ukrepov.

14. Države bi morale določiti ukrepe, potrebne za odpravo vzrokov morebitnih neskladnosti, da bi se jim izognili.

DEL 2 – DRŽAVE ZASTAVE

15. Države zastave bi morale za učinkovito izpolnjevanje svojih odgovornosti in obveznosti:

- (1) s sprejetjem nacionalne zakonodaje in smernic izvajati politike za pomoč pri izvajanju in izvrševanju zahtev vseh konvencij in protokolov o varnosti in preprečevanju onesnaževanja, katerih pogodbence so, ter

(2) po potrebi določiti odgovornosti v svojih upravah za posodabljanje in revizijo ustreznih sprejetih politik.

16. Države zastave bi morale zagotoviti ustrezne vire in postopke za upravljanje programa varnosti in varstva okolja, ki bi moral vključevati vsaj:

(1) upravna navodila za izvajanje mednarodnih pravil in predpisov, ki se uporabljajo, ter za razvoj in razširjanje razlagalnih nacionalnih predpisov, ki so morda potrebni, vključno s spričevali, ki jih izda klasifikacijski zavod, priznan v državi zastave v skladu z določbami pravila XI-1/1 konvencije SOLAS, in ki jih država zastave zahteva za dokazovanje izpolnjevanja zahtev glede strukturnih, mehanskih, električnih elementov in/ali drugih zahtev iz mednarodne konvencije, katere podpisnica je, ali izpolnjevanja zahteve iz nacionalnih predpisov države zastave;

(2) skladnost z zahtevami mednarodnih instrumentov, ki se uporabljajo, na podlagi uporabe programa presoj in inšpekcijskih pregledov, neodvisnega od vseh upravnih organov, ki izdajajo zahtevana spričevala in ustrezno dokumentacijo, in/ali od vsakega subjekta, ki ga je država pooblastila za izdajo potrebnih spričeval in ustrezne dokumentacije;

(3) skladnost z zahtevami v zvezi z mednarodnimi standardi za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov. To med drugim vključuje:

(1) usposabljanje in ocenjevanje usposobljenosti pomorščakov in izdajanje spričeval za pomorščake;

(2) spričevala in overitve, ki natančno odražajo usposobljenost pomorščakov, ob uporabi ustrezne terminologije in izrazov, ki so identični tistim iz morebitnega dokumenta o minimalnem številu članov posadke za varno plovbo, ki se izda za ladjo;

(3) nepristransko preiskavo vsake prijavljene napake, ki jo z ravnanjem ali opustitvijo storijo imetniki spričeval ali overitev, ki jih izda država, in ki lahko predstavlja neposredno grožnjo za življenje ali premoženje na morju ali morsko okolje;

(4) ureditve za odvzem, začasni odvzem ali razveljavitev spričeval ali overitev, ki jih izda država, kadar je utemeljena ali potrebna za preprečevanje goljufij, ter

(5) upravne ureditve, vključno z ureditvami, ki vključujejo dejavnosti usposabljanja, ocenjevanja in izdajanja spričeval v okviru pristojnosti druge države, na podlagi katerih država zastave sprejme odgovornost za zagotavljanje usposobljenosti poveljnikov, častnikov in drugih pomorščakov na ladjah, ki lahko plujejo pod njeno zastavo;

(4) izvajanje preiskav nesreč ter ustrezno in pravočasno obravnavanje primerov ladij z ugotovljenimi pomanjkljivostmi ter

(5) razvoj, dokumentiranje in zagotavljanje smernic v zvezi z zahtevami iz ustreznih mednarodnih instrumentov, ki ustrezajo zahtevam uprave.

17. Država zastave bi morala zagotoviti, da imajo ladje, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, ustrezno in učinkovito število članov posadke, ob upoštevanju ustreznih in veljavnih ukrepov, kot so načela minimalnem številu članov posadk na ladjah za varno plovbo, ki jih je sprejela Organizacija.

Prenos pooblastila

18. Izključno za ladje, ki lahko plujejo pod zastavo države, bi morala država zastave, ki pooblasti priznana organizacijo, da v njenem imenu opravlja preglede, inšpekcijske preglede in presoje, izdaja spričevala in dokumente, označuje ladje in opravlja drugo statutarno delo, ki se zahteva na podlagi konvencij Organizacije ali nacionalne zakonodaje, urediti tako pooblastitev v skladu z zahtevami, ki se uporabljajo, iz obveznih mednarodnih instrumentov, da:

(1) preveri, ali ima priznana organizacija na voljo ustrezne vire v zvezi s tehničnimi, upravljavskimi in raziskovalnimi zmogljivostmi za opravljanje dodeljenih nalog v skladu z zahtevanimi standardi za priznane organizacije, ki delujejo v imenu uprave, opredeljenimi v ustreznih instrumentih Organizacije;

(2) utemelji pooblastitev na uradnem pisnem sporazumu med upravo in priznano organizacijo, ki vključuje vsaj elemente iz ustreznih instrumentov Organizacije ali enakovredne pravne ureditve in lahko temelji na vzorčnem sporazumu za pooblastitev priznanih organizacij, ki delujejo v imenu uprave;

(3) izda specifična navodila z opisom ukrepov, ki jih je treba sprejeti v primeru, da se za določeno ladjo ugotovi, da ne more izpluti na morje brez nevarnosti za samo ladjo oziroma njeno posadko ali da predstavlja nerazumno grožnjo morskemu okolju;

(4) priznani organizaciji zagotovi vse ustrezne instrumente nacionalnega prava in njihove razlage, s katerimi se zagotovi veljavnost določb konvencij, ter izključno za ladje, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, navede, ali kateri dodatni standardi uprave kakor koli presegajo zahteve konvencij, ter

(5) zahteva, da priznana organizacija vodi evidence, ki upravi zagotavlja podatke za pomoč pri razlaganju zahtev iz mednarodnih instrumentov, ki se uporabljajo.

19. Država zastave ne bi smela zahtevati, da priznana organizacija za ladje, ki niso ladje, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, uporablja zahteve v zvezi s pravili, zahtevami ali postopki za klasifikacijo ali izvajanjem drugih postopkov za izdajo statutarnih spričeval, ki presegajo zahteve konvencij in obvezne instrumente Organizacije.

20. Država zastave bi morala vzpostaviti program nadzora z ustreznimi viri za spremljanje priznanih organizacij in komuniciranje z njimi ali sodelovati pri takem programu za zagotovitev, da v celoti izpolni svoje mednarodne obveznosti, tako da:

(1) v skladu s svojo pristojnostjo opravlja dopolnilne preglede za zagotovitev, da ladje, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, dejansko izpolnjujejo zahteve mednarodnih instrumentov, ki se uporabljajo;

(2) opravlja dopolnilne preglede, ki se ji zdijo potrebni za zagotovitev, da ladje, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, izpolnjujejo nacionalne zahteve, ki dopolnjujejo obvezne mednarodne zahteve, ter

(3) zagotovi osebje, ki ima ustrezno znanje o pravilih in predpisih države zastave in priznanih organizacij ter je na voljo za opravljanje učinkovitega nadzora nad priznanimi organizacijami.

21. Država zastave, ki imenuje nadzornike za opravljanje pregledov, presoj in inšpekcijskih pregledov v njenem imenu, bi morala taka imenovanja po potrebi urediti v skladu s smernicami iz odstavka 18, zlasti pododstavkov 3 in 4.

Izvrševanje

22. Država zastave bi morala sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da ladje, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, ter subjekti in osebe pod njeno pristojnostjo upoštevajo

mednarodna pravila in standarde, s čimer bi zagotovila izpolnjevanje svojih mednarodnih obveznosti. Takšni ukrepi bi morali med drugim vključevati:

- (1) prepoved plovbe ladjam, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, dokler takšne ladje ne morejo izpluti na morje v skladu z zahtevami mednarodnih pravil in standardov;
- (2) redne inšpekcijske preglede ladij, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, za preverjanje, ali dejansko stanje ladje in njene posadke ustreza izdanim spričevalom;
- (3) da nadzornik med rednim inšpekcijskim pregledom iz pododstavka 2 zagotovi, da so pomorščaki, dodeljeni ladjam, seznanjeni s:
 - (1) svojimi posebnimi nalogami ter
 - (2) ladijsko ureditvijo, napravami, opremo in postopki;
- (4) zagotovitev, da lahko vsi zaposleni na ladji učinkovito usklajujejo svoje dejavnosti v izrednih razmerah in pri opravljanju funkcij, ki so bistvene za varnost ali preprečevanje ali zmanjševanje onesnaževanja;
- (5) določitev ustrezno strogih kazni v nacionalnih zakonih in drugih predpisih za odvracanje ladij, ki plujejo pod zastavo zadevne države, od kršitev mednarodnih pravil in standardov;
- (6) uvedbo postopkov – po zaključku preiskave – zoper ladje, ki lahko plujejo pod zastavo zadevne države ter so kršile mednarodna pravila in standarde, ne glede na to, kje je do kršitve prišlo;
- (7) določitev ustrezno strogih kazni v nacionalnih zakonih in drugih predpisih za odvracanje posameznikov, ki so jim bila izdana spričevala ali overitve, za katere je pristojna država, od kršitev mednarodnih pravil in standardov ter
- (8) uvedbo postopkov – po zaključku preiskave – zoper posameznike z izdanimi spričevali ali overitvami, ki so kršili mednarodna pravila in standarde, ne glede na to, kje je do kršitve prišlo.

23. Država zastave bi morala po potrebi razviti in izvajati program nadzora in spremljanja, da:

- (1) zagotovi takojšnje in temeljite preiskave nesreč z ustreznim poročanjem Organizaciji;
- (2) zagotovi zbiranje statističnih podatkov, da se lahko opravi analiza trendov in ugotovijo problematična področja, ter
- (3) zagotovi pravočasen odziv na pomanjkljivosti in domnevne primere onesnaževanja, ki jih prijavijo države pristanišča ali obalne države.

24. Poleg tega bi morala država zastave:

- (1) zagotoviti skladnost z mednarodnimi instrumenti, ki se uporabljajo, na podlagi nacionalne zakonodaje;
- (2) zagotoviti ustrezno število usposobljenega osebja za izvajanje in izvrševanje nacionalne zakonodaje iz pododstavka 15(1), vključno z osebjem za izvajanje preiskav in pregledov;
- (3) zagotoviti zadostno število usposobljenega osebja države zastave za preiskovanje primerov zadržanja ladij, ki lahko plujejo pod njeno zastavo, v državah pristanišča;

(4) zagotoviti zadostno število usposobljenega osebja države zastave za preiskovanje primerov, ko države pristanišča izrazijo dvome glede veljavnosti spričevala ali overitve ali usposobljenosti posameznikov, ki imajo spričevala ali overitve, izdane v okviru pristojnosti države zastave, ter

(5) zagotoviti usposabljanje nadzornikov in preiskovalcev države zastave ter nadzor nad njihovimi dejavnostmi.

25. Ko je država zastave obveščena, da je ladja, ki lahko pluje pod njeno zastavo, zadržana v državi pristanišča, bi morala zagotoviti sprejetje ustreznih popravnih ukrepov za zagotovitev takojšnje skladnosti ladje z mednarodnimi instrumenti, ki se uporabljajo.

26. Država zastave ali priznana organizacija, ki deluje v njenem imenu, bi morala izdati mednarodno spričevalo ladji ali ga potrditi z overitvijo šele, ko ugotovi, da ladja izpolnjuje vse zahteve, ki se uporabljajo.

27. Država zastave bi morala izdati mednarodno spričevalo o usposobljenosti ali overitev osebi šele, ko ugotovi, da oseba izpolnjuje vse zahteve, ki se uporabljajo.

Nadzorniki države zastave

28. Država zastave bi morala določiti in dokumentirati odgovornosti, pristojnosti in medsebojne odnose vseh članov osebja, ki upravljajo, opravljajo in preverjajo delo, ki se nanaša in vpliva na varnost in preprečevanje onesnaževanja.

29. Član osebja, ki je odgovoren za preglede, inšpekcijske preglede ali presoje ladij in podjetij, zajete z ustreznimi obveznimi mednarodnimi instrumenti, ali opravlja navedeno, bi moral imeti vsaj:

(1) ustrezne kvalifikacije, pridobljene na pomorski ali navtični ustanovi, in ustrezne izkušnje kot potrjeni ladijski častnik, ki ima ali je imel veljavno spričevalo o usposobljenosti na ravni vodstva ter je tehnično znanje o ladjah in njihovem obratovanju po pridobitvi spričevala o usposobljenosti tudi obnavljal, ali

(2) diplomo ali enakovredno izobrazbo, pridobljeno v visokošolski ustanovi, na ustreznem področju inženirstva ali znanosti, ki jo priznava država zastave, ali

(3) akreditacijo kot nadzornik, pridobljeno v okviru formaliziranega programa usposabljanja, s katerim se pridobi enak standard izkušenj in usposobljenosti nadzornika, kot se zahteva v odstavku 29(1) in (2) ter odstavku 32.

30. Člani osebja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 29(1), bi morali imeti najmanj tri leta delovnih izkušenj kot krovni oziroma strojni častniki.

31. Člani osebja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 29(2), bi morali najmanj tri leta delovnih izkušenj na ustreznem delovnem mestu.

32. Poleg tega bi moralo imeti takšno osebje ustrezno praktično in teoretično znanje o ladjah, njihovem obratovanju ter določbah ustreznih nacionalnih in mednarodnih instrumentov, potrebno za opravljanje nalog nadzornikov držav zastave in pridobljeno v okviru dokumentiranih programov usposabljanja.

33. Drugo osebje, ki pomaga pri opravljanju takega dela, bi moralo biti izobraženo, usposobljeno in nadzorovano sorazmerno z nalogami, za katere je pooblaščen.

34. Priporoča se, da se predhodne ustrezne izkušnje na strokovnem področju štejejo kot prednost; če oseba nima predhodnih izkušenj, bi morala uprava zagotoviti ustrezno usposabljanje na terenu.

35. Država zastave bi morala izvajati dokumentiran sistem za kvalifikacije osebja in stalno izpopolnjevanje znanja v skladu z nalogami, za katere je pooblaščen.

36. Glede na naloge, ki jih je treba opravljati, bi morale kvalifikacije obsegati:

(1) znanje o mednarodnih in nacionalnih pravilih in predpisih, ki se uporabljajo za ladje, njihove družbe, posadke, tovor in obratovanje;

(2) znanje o postopkih, ki se uporabljajo pri nalogah v zvezi s pregledi, izdajanjem spričeval, kontrolo, preiskovanjem in nadzorom;

(3) razumevanje ciljev mednarodnih in nacionalnih instrumentov, ki obravnavajo pomorsko varnost in varstvo morskega okolja, ter povezanih programov;

(4) razumevanje notranjih in zunanjih postopkov na krovu in na kopnem;

(5) strokovno usposobljenost, potrebno za uspešno in učinkovito opravljanje dodeljenih nalog;

(6) popolno ozaveščenost o varnosti v vseh okoliščinah, tudi o lastni varnosti, ter

(7) usposobljenost ali izkušnje pri različnih nalogah, ki jih je treba opraviti, po možnosti pa tudi pri delu, ki se ocenjuje.

37. Država zastave bi morala izdati identifikacijski dokument, ki ga ima nadzornik pri opravljanju svojih nalog.

Preiskave države zastave

38. Preiskave pomorske varnosti bi morali izvajati nepristranski in objektivni preiskovalci z ustreznimi kvalifikacijami in znanjem o zadevah v zvezi z nesrečo. Država zastave bi morala v skladu z morebitnim sporazumom o tem, katera država ali države bodo izvajale preiskave pomorske varnosti, v ta namen zagotoviti kvalificirane preiskovalce ne glede na kraj nesreče ali nezgode.

39. Priporoča se, da država zastave zagotovi, da imajo posamezni preiskovalci praktično znanje in izkušnje s področij, ki se nanašajo na njihove običajne naloge. Poleg tega se priporoča, da država zastave za pomoč posameznim preiskovalcem pri opravljanju nalog, ki ne spadajo med njihove običajne naloge, po potrebi zagotovi dostop do strokovnega znanja na naslednjih področjih:

(1) plovba in predpisi o trčenju;

(2) predpisi države zastave o spričevalih o usposobljenosti;

(3) vzroki onesnaževanja morja;

(4) tehnike opravljanja razgovorov;

(5) zbiranje dokazov in

(6) ocena učinkov človeškega faktorja.

40. Priporoča se, da se opravi preiskava vsake nesreče, ki vključuje telesne poškodbe, zaradi katerih je zadevna oseba odsotna z dela tri dni ali več, in vsake smrti zaradi nesreče pri delu ter nesreče ladij države zastave, rezultati takih preiskav pa se javno objavijo.

41. Nesreče ladij bi bilo treba preiskovati in o njih poročati v skladu z ustreznimi mednarodnimi instrumenti ter ob upoštevanju kodeksa o preiskovanju nesreč, kakor se morebiti spremeni, in smernic, ki jih pripravi Organizacija. Poročilo o preiskavi bi bilo treba posredovati Organizaciji skupaj z ugotovitvami države zastave v skladu z navedenimi smernicami.

Ocena in pregled

42. Država zastave bi morala redno ocenjevati svojo uspešnost pri izvajanju upravnih postopkov in virov, potrebnih za izpolnjevanje obveznosti, kot se zahteva z mednarodnimi instrumenti, katerih pogodbenica je.

43. Ukrepi za oceno uspešnosti izvajanja nalog držav zastave bi morali med drugim vključevati število zadržanj na podlagi pomorske inšpekcije države pristanišča, rezultate inšpekcijskih pregledov države zastave, statistične podatke o nesrečah, postopke komuniciranja in obveščanja, letne statistične podatke o izgubah (razen konstruktivne popolne izgube) in po potrebi druge kazalnike uspešnosti, da se ugotovi, ali so osebe, viri in upravni postopki ustrezni za izpolnjevanje obveznosti države zastave.

44. Priporočena področja za redni pregled so lahko med drugim:

- (1) razmerja med izgubami in nesrečami flote za ugotavljanje trendov v izbranih obdobjih;
- (2) število potrjenih primerov zadržanja ladij glede na velikost flote;
- (3) število potrjenih primerov nesposobnosti ali kršitev posameznikov s spričevali ali overitvami, izdanimi v okviru pristojnosti države zastave;
- (4) odzivi na poročila držav pristanišča o pomanjkljivostih ali njihova posredovanja;
- (5) preiskave zelo hudih in hudih nesreč ter iz njih pridobljena spoznanja;
- (6) uporabljeni tehnični in drugi vire;
- (7) rezultati inšpekcijskih pregledov, pregledov in nadzora ladij, ki so del flote;
- (8) preiskave nesreč pri delu;
- (9) število incidentov in kršitev na podlagi mednarodnih predpisov o preprečevanju onesnaževanja morja, ki se uporabljajo, ter
- (10) število začasnih odvzemov ali odvzemov spričeval, overitev, odobritev itd.“

•